1 Calea de atac ce poate fi exercitată împotriva hotărârii prin care s-a respins, în mod greşit, opoziţia formulată de pârât la somaţia europeană de plată reglementată de Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 este:

A. cererea de reexaminare;

B. apelul;

C. cererea în anulare.

Răspuns: A

2 Prorogarea de competență în materia răspunderii părintești, care operează în temeiul articolului 12 alin. (3) din Regulamentul (CE) nr. 2201/2003, în favoarea unei instanțe dintr- un stat membru sesizate de comun acord cu o procedură de către titularii răspunderii părintești:

A. continuă să existe, în toate cazurile, şi după încheierea procedurii inițiate și în ceea ce privește alte aspecte care pot surveni ulterior;

B. încetează odată cu pronunțarea unei hotărâri care a dobândit autoritate de lucru judecat în această procedură;

C. nu impune examinarea problemei dacă prorogarea de competență solicitată este conformă cu interesul superior al minorului.

Răspuns: B

3 Prin încheierea din 29 noiembrie 2007, Tribunalul Bucureşti - Secţia a III-a civilă a sesizat Curtea Constituţională cu excepţia de neconstituţionalitate a dispoziţiilor art. 151 pct. 1 şi ale art. 155 din Legea nr. 105/1992 cu privire la reglementarea raporturilor de drept internaţional privat şi ale art. 607 din Codul de procedură civilă. În motivarea excepţiei de neconstituţionalitate autorul acesteia susţine că dispoziţiile criticate sunt neconstituţionale, întrucât părţile nu au şi nu au avut domiciliul în ţară, situaţie în care, potrivit Regulamentului (CE) nr. 2.201/2003, competenţa de judecare a acţiunii de desfacere a căsătoriei revine instanţei de la domiciliul părţilor, respectiv unei instanţe din Austria.

A. a admis excepţia de neconstituţionalitate;

B. a respins excepţia de neconstituţionalitate, ca neîntemeiată, cu motivarea că Regulamentul (CE) nr. 2.201/2003 nu este incident în cauză;

C. a respins excepţia de neconstituţionalitate, ca inadmisibilă, constatând că aceste aspecte nu reprezintă probleme de constituţionalitate, ci ţin de aplicarea legii de către instanţa de judecată, neintrând în competenţa de soluţionare a Curţii Constituţionale.

Răspuns: C

4 Dreptul mamei de a cere tatălui copilului din afara căsătoriei să răspundă pentru cheltuielile din timpul sarcinii și cele prilejuite de nașterea copilului este supus:

A. legii naționale a tatălui;

B. legii statului pe teritoriul căruia s-a născut copilul;

C. legii naționale a mamei.

Răspuns: C

5 Articolele 6 şi 17 din Regulamentul (CE) nr. 1896/2006 trebuie interpretate în sensul că:

A. o opoziție la somația europeană de plată care nu conține o contestare a competenței instanței din statul membru de origine nu poate fi considerată înfățișare, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001;

B. împrejurarea că pârâtul a prezentat, în cadrul opoziției pe care a formulat-o, motive referitoare la fondul cauzei poate fi considerată înfățișare, în sensul articolului 24 din Regulamentul nr. 44/2001, chiar dacă nu conține o contestare a competenței instanței din statul membru de origine;

C. o opoziție la somația europeană de plată poate fi considerată înfățișare, în sensul articolului 24 din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, chiar dacă nu conține o contestare a competenței instanței din statul membru de origine.

Răspuns: A

6 Noțiunea „materie civilă și comercială”, în sensul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretată în sensul că:

A. include şi domeniul fiscal, vamal sau administrativ;

B. include o acțiune prin care o autoritate publică a unui stat membru solicită unor persoane fizice și juridice care sunt rezidente în alt stat membru daune interese cu titlu de reparație a unui prejudiciu cauzat de o asociere în scopul săvârșirii unei fraude cu privire la taxa pe valoarea adăugată datorată în primul stat membru;

C. exclude o acțiune prin care o autoritate publică a unui stat membru solicită unor persoane fizice și juridice care sunt rezidente în alt stat membru daune interese cu titlu de reparație a unui prejudiciu cauzat de o asociere în scopul săvârșirii unei fraude cu privire la taxa pe valoarea adăugată datorată în primul stat membru.

Răspuns: B

7 Probaţiunea faptelor este supusă :

A. de regulă, legii locului unde ele s-au produs ori au fost săvârşite ;

B. legii române, dacă aceasta nu admite mijloacele de probă prevăzute de legea locului unde ele s-au produs ori au fost săvârşite ;

C. legii instanţei.

Răspuns: A

8 În cazul unei cereri de revizuire a hotărârii de către instanța căreia i s-a prezentat cererea de recunoaștere, în temeiul Regulamentului CE nr. 2201/2003, aceasta:

A. poate să aplice criteriul ordinii publice pentru normele privind competența prevăzute la art. 3-7 din regulament;

B. poate să refuze să recunoască hotărârea pe motiv că dreptul statului membru în care se solicită recunoașterea nu ar fi permis pronunțarea unei hotărâri în materie matrimonială pe baza unor fapte identice;

C. nu poate să controleze temeiul de competență al instanței din statul membru de origine care a pronunțat hotărârea.

Răspuns: C

9 Legea desemnată în temeiul Regulamentului CE nr. 1259/2010 se aplică:

A. numai dacă este legea unui stat membru participant;

B. indiferent dacă este sau nu legea unui stat membru participant ;

C. numai dacă este legea mai favorabilă divorţului.

Răspuns: B

10 Cererea de recunoaştere a hotărârii străine:

A. se soluţionează pe cale principală prin încheiere;

B. nu poate fi soluţionată niciodată fără citarea părţilor;

C. poate fi soluţionată fără citarea părţilor, dacă din hotărârea străină rezultă că pârâtul a fost de acord cu admiterea acţiunii.

Răspuns: C

11 Articolul 5 punctul 1 litera (b) din Regulamentul nr. 44/2001 trebuie interpretat în sensul că:

A. norma de competență stabilită la a doua liniuță a acestei dispoziții pentru litigiile referitoare la contractele de prestare de servicii își găsește aplicarea în cazul unei acțiuni judiciare prin care un reclamant stabilit într un stat membru invocă împotriva unui pârât stabilit în alt stat membru drepturi întemeiate pe un contract de concesiune, fiind astfel necesar ca în contractul încheiat de părți să existe clauze speciale privind distribuția de către concesionar a mărfurilor vândute de concedent;

B. norma de competență stabilită la a doua liniuță a acestei dispoziții pentru litigiile referitoare la contractele de prestare de servicii nu își găsește aplicarea în niciun caz în litigiile referitoare la contractele de concesiune;

C. norma de competență stabilită la a doua liniuță a acestei dispoziții pentru litigiile referitoare la contractele de prestare de servicii își găsește aplicarea şi în litigiile referitoare la contractele de concesiune, chiar dacă în contract nu există clauze speciale privind distribuția de către concesionar a mărfurilor vândute de concedent.

Răspuns: A

12 Legea aplicabilă măsurilor de ocrotire a persoanei cu capacitate deplină de exercițiu este:

A. legea națională a tutorelui sau ocrotitorului legal;

B. legea statului unde tutorele sau ocrotitorul legal își are reședința obișnuită;

C. legea statului unde acesta își are reședința obișnuită.

Răspuns: C

13 Problema stabilirii persoanei sau a autorității abilitate să solicite deschiderea unei proceduri secundare de insolvență, potrivit articolului 29 litera (b) din Regulamentul nr. 1346/2000:

A. trebuie apreciată în temeiul dreptului național al statului membru pe teritoriul căruia se solicită deschiderea acestei proceduri, fără ca dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență să poată fi totuși limitat doar la creditorii care au domiciliul sau sediul social în statul membru pe teritoriul căruia se află sediul în discuție sau doar la creditorii a căror creanță a luat naștere din exploatarea acestui sediu;

B. este o noţiune autonomă, care nu se interpretează în temeiul dreptului național al statului membru pe teritoriul căruia se solicită deschiderea acestei proceduri;

C. trebuie apreciată în temeiul dreptului național al statului membru pe teritoriul căruia se solicită deschiderea acestei proceduri, chiar dacă acesta prevede că dreptul de a solicita deschiderea unei proceduri secundare de insolvență este limitat doar la creditorii care au domiciliul sau sediul social în statul membru pe teritoriul căruia se află sediul în discuție sau doar la creditorii a căror creanță a luat naștere din exploatarea acestui sediu.

Răspuns: A

14 Instanţele române sunt exclusiv competente să judece litigii cu elemente de extraneitate din sfera statutului personal referitoare la:

A. încuviinţarea adopţiei, dacă cel ce urmează a fi adoptat domiciliază în România şi este cetăţean român sau apatrid;

B. încuviinţarea adopţiei, dacă adoptatorul sau cel ce urmează a fi adoptat domiciliază în România;

C. anularea adopţiei dacă reclamantul este cetăţean român.

Răspuns: A

15 Pentru stabilirea cheltuielilor de judecată în cadrul procedurii europene cu privire la cererile cu valoare redusă se iau în considerare:

A. cheltuielile concrete, inclusiv dobânzile și alte costuri, indiferent de valoarea lor raportat la valoarea cererii;

B. cheltuielile concrete la care se adaugă garanția constituită;

C. principiile de simplitate, rapiditate, proporționalitate.

Răspuns: C

16 În cazul în care o instanță națională numește, în conformitate cu legislația națională, un curator al pârâtului absent pentru un pârât căruia nu i-a fost comunicată cererea introductivă, în lipsa unei reședințe cunoscute, înfățișarea acestui curator al pârâtului absent:

A. nu echivalează cu o înfățișare a pârâtului respectiv, care să determine competența internațională a instanței, în sensul articolului 24 din Regulamentul nr. 44/2001, privit în lumina articolului 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

B. echivalează cu o înfățișare a pârâtului respectiv, care să determine competența internațională a instanței, în sensul articolului 24 din Regulamentul nr. 44/2001;

C. determină suspendarea cauzei.

Răspuns: A

17 Acțiunea în plata unei creanţe întemeiate pe furnizarea de servicii de transport, exercitată de lichidatorul unei întreprinderi aflate în faliment, desemnat în cadrul unei proceduri de insolvență deschise într un stat membru, și îndreptată împotriva beneficiarului acestor servicii, stabilit în alt stat membru:

A. intră în sfera de aplicare a noțiunii „materie civilă și comercială”, în sensul art. 1 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001;

B. intră în domeniul de aplicare al Regulamentului nr. 1346/2000;

C. nu intră în sfera de aplicare a noțiunii „materie civilă și comercială”, în sensul art. 1 alin. (1) din Regulamentul (CE) nr. 44/2001, fiind guvernată de convenţii speciale în materie de transport.

Răspuns: A

18 În ipoteza în care instanța solicitată a menționat pe confirmarea de primire a cererii de obținere de probe că solicitarea nu îndeplinește condițiile prevăzute la articolele 5 și 6 sau când a informat instanța solicitantă, în conformitate cu articolul 8, că cererea nu poate fi îndeplinită pentru că aceasta nu conține toate informațiile necesare prevăzute la articolul 4, termenul de 90 de zile:

A. curge în continuare, completările necesare urmând a fi efectuate în termen de cel mult 10 zile;

B. începe să curgă din momentul în care instanța solicitată primește cererea completată corespunzător;

C. este întrerupt, urmând ca în termen de 30 de zile de la primirea solicitării, prin intermediul formularului C din anexă, autoritatea solicitantă să trimită informațiile lipsă.

Răspuns: B

19 Efectele generale ale căsătoriei sunt supuse, în lipsa reședinței obișnuite comune și a cetățeniei comune a soților:

A. legii alese de soți;

B. legii statului pe teritoriul căruia a fost celebrată căsătoria;

C. legii statului pe teritoriul căruia unul dintre ei își are reședința obișnuită.

Răspuns: C

20 Acordul încheiat de către soți privind alegerea legii aplicabile divorțului:

A. este suficient să fie exprimat verbal în fața instanței de judecată;

B. reprezintă un principiu fundamental al regulamentului, iar acordul nu ar trebui să aducă atingere drepturilor și egalității de șanse de care beneficiază cei doi soți;

C. nu are în vedere condițiile formale suplimentare prevăzute de legea statului membru participant în care unul din soți are reședința obișnuită.

Răspuns: B

21 Decăderea intervine în cazul în care:

A. se încalcă un termen prohibitiv;

B. cererea de strămutare întemeiată pe bănuială legitimă a fost formulată după terminarea cercetării procesului;

C. procurorul, ca participant la procesul civil, nu a exercitat dreptul procedural într-un termen legal imperativ.

Răspuns: C

22 Dacă unul dintre judecătorii învestiți cu judecarea unui apel este soțul judecătorului care a judecat cauza în prima instanță:

A. acesta este obligat să se abțină, chiar dacă niciuna dintre părți nu formulează cerere de recuzare;

B. cererea de abținere formulată înainte de închiderea dezbaterilor se judecă în etapa deliberării, iar cauza este repusă pe rol numai dacă cererea de abținere se admite;

C. grefierul de ședință va verifica, pe baza dosarului cauzei, dacă judecătorul se află în caz de incompatibilitate și va întocmi un referat corespunzător.

Răspuns: A

23 Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a art.650 alin.1 C.pr.civ. pentru că:

A. alegerea de către creditor a biroului executorului judecătoresc face anevoioasă apărarea și duce la creșterea nejustificată a cheltuielilor debitorului;

B. creează o discriminare între debitor și executorul judecătoresc, debitorul fiind pus într-o situație de inferioritate juridică și economică față de acesta;

C. permite un criteriu subiectiv de apreciere din partea uneia din părțile în litigiu, ceea ce echivalează cu lipsa stabilirii cu precizie a instanței de executare competente și astfel cu imposibilitatea cunoașterii de către debitor a acestei instanțe.

Răspuns: C

24 Mandatul judiciar:

A. dat unui avocat pentru reprezentarea în fața primei instanțe, implică și dreptul de a formula și susține calea de atac împotriva hotărârii ce s-ar pronunța, dacă aceasta ar fi defavorabilă mandantului;

B. încetează prin moartea mandantului sau dacă acesta a devenit incapabil;

C. poate fi denunțat de mandant chiar și în cursul termenului de exercitare a căilor de atac.

Răspuns: C

25 În legătură cu aplicarea în timp a legii:

A. în cazul unui proces început sub imperiul Codului de procedură civilă de la 1865, de la data intrării în vigoare a noului Cod de procedură civilă, administrarea probelor se va face după regulile edictate de noul Cod de procedură civilă;

B. în cazul unui proces început sub imperiul noului Cod de procedură civilă, admisibilitatea probelor nepreconstituite este guvernată de legea în vigoare la data începerii procesului;

C. într-un proces având ca obiect tăgada paternităţii, început sub regimul noului Cod de procedură civilă, puterea doveditoare a prezumţiei de paternitate şi a celorlalte prezumţii legale incidente se va analiza după legea în vigoare la data începerii procesului.

Răspuns: B

26 Dacă în dispozitiv este menţionat că sentinţa este supusă apelului în 30 de zile de la comunicare, în condiţiile în care legea prevede calea de atac a apelului în termen de 7 zile de la comunicare, atunci instanţa de apel:

A. va dispune comunicarea apelului, chiar dacă a fost formulat în termen de 10 zile de la comunicare şi partea, anterior, achiesase condiţionat la hotărârea primei instanţe, cu acceptarea expresă a părţii adverse;

B. nu va respinge ca tardiv apelul declarat în 10 zile de la comunicare de către parte, chiar dacă aceasta nu a formulat cerere de repunere în termenul de apel, reţinând din oficiu că eroarea aparţine instanţei de fond, astfel că partea nu trebuie să fie sancţionată prin respingerea căii de atac;

C. respingând ca tardiv apelul declarat în 10 zile de la comunicare de către parte, în considerarea menţiunii inexacte din cuprinsul sentinţei, va dispune comunicarea hotărârii, iar de la data comunicării va începe să curgă un nou termen pentru exercitarea căii de atac.

Răspuns: A

27 Revizuirea pe motiv că instanţa nu s-a pronunţat asupra cererii de acordare a cheltuielilor de judecată este admisibilă împotriva hotărârii:

A. definitive, atacate anterior cu o contestaţie în anulare pentru acelaşi motiv;

B. de admitere a cererii de asigurare a probelor;

C. de declinare a competenţei.

Răspuns: A

28 Pot fi invocate în faţa oricărei instanţe de fond, chiar şi pentru prima dată în apel:

A. excepţia de necompetenţă materială şi excepţia de necompetenţă generală a instanţelor;

B. excepţia lipsei calităţii de reprezentant al titularului cererii de chemare în judecată sau de perimare a cererii de chemare în judecată;

C. excepţia autorităţii de lucru judecat şi excepţia de litispendenţă.

Răspuns: C

29 În cazul în care instanţa încuviinţează proba cu expertiza:

A. părerea expertului trebuie obligatoriu cuprinsă într-un raport de expertiză scris;

B. expertul poate fi ascultat oral, părerea acestuia fiind consemnată de către grefier, după dictarea preşedintelui, într-o declaraţie care se semnează de preşedintele completului, grefier şi expert, pe fiecare pagină, cu bararea cu linii a locurilor rămase nescrise;

C. expertul poate fi ascultat şi oral, părerea acestuia urmând a fi consemnată în procesul-verbal întocmit de grefier cu ocazia ascultării şi urmând a fi cuprinsă în încheierea de şedinţă ce se va întocmi.

Răspuns: B

30 Perimarea judecăţii:

A. cererii de apel se constată printr-o hotărâre care este supusă recursului chiar dacă sentinţa ce a constituit obiectul apelului putea fi atacată numai cu apel;

B. nu operează dacă, după împlinirea termenului, reclamantul formulează cerere de renunţare la judecata cererii de chemare în judecată şi există acordul părţii adverse;

C. nu intevine cât timp durează suspendarea judecăţii pentru deschiderea procedurii de insolvenţă în temeiul unei hotărâri definitive împotriva reclamantului din acel dosar.

Răspuns: A

31 Intimatul în contradictoriu cu care s-a declarat un apel principal va putea formula:

A. un apel incident, atunci când urmăreşte schimbarea hotărârii primei instanţe în acelaşi sens ca şi apelantul din apelul principal, dar pentru alte motive decât acesta din urmă;

B. un apel incident, atunci când urmăreşte schimbarea hotărârii primei instanţe dar numai dacă s-ar admite apelul principal;

C. un apel provocat, atunci când urmăreşte schimbarea hotărârii primei instanţe cu privire la o altă persoană decât apelantul, care a figurat ca parte în faţa primei instanţe şi numai în măsura în care apelul principal ar fi admis în tot sau în parte.

Răspuns: C

32 Autoritatea de lucru judecat a unei hotărâri judecătoreşti:

A. prin care s-a respins ca neîntemeiată cererea de obligare la plata unei sume de bani, se poate opune unui creditor solidar, care nu a participat la proces, de către debitorul comun, care a participat la proces şi a făcut apărări cu privire la stingerea creanţei;

B. pronunţate împotriva debitorului, nu se poate opune creditorilor chirografari ai acestuia, dacă aceştia nu au figurat în respectivul proces, chiar dacă aceştia nu înţeleg să invoce frauda şi să uzeze de calea acţiunii revocatorii;

C. există în privinţa nulităţii unui contract, atunci când, într-o cerere privind executarea prestaţiilor din respectivul contract, pârâtul a invocat nulitatea contractului prin intermediul întâmpinării, fără să formuleze cerere reconvenţională.

Răspuns: C

33 Prezumţia legală:

A. nu poate fi combătută prin proba contrară, decât dacă legea permite expres;

B. obligă partea în favoarea căreia operează să dovedească faptul cunoscut, vecin şi conex pe care se întemeiază, afară de cazul în care partea adversă recunoaşte în faţa instanţei acest fapt cunoscut, vecin şi conex;

C. poate fi înlăturată prin proba contrară, în toate cazurile.

Răspuns: B

34 Reprezintă încălcări ale regulii "tantum devolutum quantum iudicatum":

A. invocarea direct în apel a dreptului de retenţie, dacă această cerere se bazează pe o creanţă deja recunoscută printr-un act autentic;

B. reclamantul care, revendicând bunul în calitate de moştenitor, invocă în apel că are calitatea de cumpărător;

C. atunci când unul dintre pârâţii care au căzut în pretenţii pentru săvârsirea unei fapte ilicite cauzatoare de prejudicii, declară apel atât împotriva reclamantului, cât şi împotriva celuilalt pârât, susţinând că nu el a săvârşit fapta ilicită, ci celălalt pârât.

Răspuns: B

35 Excepţia de conexitate poate fi invocată:

A. de oricare din părţi, inclusiv din oficiu, în orice stadiu al pricinilor, cu condiţia ca procesele să fie în acelaşi stadiu procesual;

B. şi de către părţi, dar numai în procesele aflate în judecata în primă instanţă;

C. numai în pricinile aflate în faţa unor instanţe de acelaşi grad.

Răspuns: B

36 În caz de nulitate expresă a unui act de procedură:

A. nu este permisă înlăturarea vătămării fără anularea actului;

B. actul de procedură va fi anulat, chiar dacă până la momentul pronunţării asupra excepţiei de nulitate a dispărut cauza acesteia, deoarece vătămarea este prezumată de lege;

C. partea trebuie să invoce excepţia de nulitate ivită în cursul judecăţii la termenul la care s-a săvârşit neregularitatea dacă partea este prezentă, în cazul în care norma încălcată ocroteşte un interes privat.

Răspuns: C

37 Ordinea de soluționare a excepțiilor este următoarea:

A. autoritatea lucrului judecat; prescripția dreptului material la acțiune; excepția lipsei dovezii calităţii de reprezentant;

B. prescripția dreptului material la acțiune; autoritatea lucrului judecat; excepția lipsei dovezii calităţii de reprezentant;

C. excepția lipsei dovezii calităţii de reprezentant; autoritatea lucrului judecat; prescripția dreptului material la acțiune.

Răspuns: C

38 În cazul unei cereri de revizuire întemeiată pe dispoziţiile art.509 pct.1 C.pr.civ., dacă hotărârea a cărei revizuire se solicită a fost comunicată părţii la data de 10 noiembrie 2014 (o zi de luni), ultima zi în care se poate depune cererea de revizuire pentru a fi considerată în termen este:

A. miercuri, 10 decembrie 2014;

B. joi, 11 decembrie 2014;

C. vineri, 12 decembrie 2014.

Răspuns: A

39 Determină nulităţi necondiţionate de vătămare:

A. cazul în care legea prevede că judecata se face în cameră de consiliu şi totuşi s-a făcut în şedinţă publică;

B. neindicarea în cuprinsul citaţiei a anului, lunii, zilei şi orei de înfăţişare;

C. lipsa procurorului de la judecată, atunci când participarea acestuia era obligatorie, potrivit legii.

Răspuns: C

40 Strămutarea pricinilor reprezintă:

A. un incident procedural referitor la compunerea instanţei care se judecă numai cu citarea părţilor din proces;

B. un caz de prorogare judecătorească de competență, dar numai în cazul în care cererea de strămutare a fost admisă;

C. singurul mod în care se poate asigura un proces echitabil în cazul în care cel ce a formulat cererea de strămutare, şi care are calitatea de reclamant în procesul a cărui strămutare o solicită, are drept adversar un judecător ce îşi desfăşoară activitatea la instanţa competentă să judece procesul.

Răspuns: B

41 Conform art. 1 din Protocolul nr. 1 la Convenţie:

A. statul are dreptul de a expropria bunuri – inclusiv orice drepturi la despăgubire consfinţite de lege - şi de a reduce, chiar foarte mult, nivelul despăgubirilor, prin mijloace legislative;

B. un drept la compensaţie integrală este garantat, în orice circumstanţe, o compensare numai parţială făcând privarea de proprietate nelegitimă, în toate cazurile;

C. neexecutarea unei hotărâri judecătoreşti ce recunoaşte un drept la despăgubire, dacă suma nu a fost stabilită, nu constituie, în nicio împrejurare, o ingerinţă în dreptul de proprietate.

Răspuns: A

42 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. art. 6 în latura sa civilă se aplică tuturor procedurilor contravenţionale judecate, potrivit dreptului intern, în baza Codului de procedură civilă, întrucât gradul de pericol al faptei nu atinge nivelul de gravitate al infracţiunii;

B. nici litera nici spiritul art. 6 din Convenţie nu împiedică o persoană să renunţe de bunăvoie la garanţiile care sunt consacrate în acesta în mod expres sau tacit, însă această renunţare trebuie să fie neechivocă şi să nu fie contrară niciunui interes public important;

C. art. 6 nu impune judecătorului naţional să ofere un răspuns specific şi explicit la mijloacele de probă decisive pentru soluţionarea procedurii.

Răspuns: B

43 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. obligaţia pozitivă care decurge din art. 8 din Convenţie, de a adopta măsuri pentru respectarea vieţii private, trebuie să se aplice în cazul în care afirmaţiile susceptibile să afecteze reputaţia unei persoane depăşesc limita criticilor acceptabile din perspectiva art. 10 din Convenţie;

B. limita între obligaţiile pozitive şi negative ale statului în raport cu art. 8 se pretează unei definiţii precise;

C. atunci când Curtea analizează respectarea dreptului la viaţă privată, nu se poate orienta spre o examinare minuţioasă a unor comunicate de presă referitoare la viaţa privată şi reputaţia unei persoane, întrucât aprecierea probelor revine judecătorului naţional.

Răspuns: A

44 Conform jurisprudenţei CEDO,

A. dreptul de acces la o instanţă nu implică şi speranţa legitimă că decizia instanţei va fi pusă în executare silită, întrucât executarea silită are relevanţă numai la calculul termenului rezonabil;

B. limitările dreptului de acces la justiţie sunt conforme cu art. 6 numai în cazul în care acestea au un scop legitim şi în cazul în care există un raport de proporţionalitate între mijloacele utilizate şi scopul urmărit;

C. dreptul de acces la justiţie nu este absolut, întrucât poate permite restricţii admise implicit, fiind, prin chiar natura sa, reglementat de către stat, însă condiţiile impuse de stat pentru acces la justiţie nu pot fi supuse controlului instanţei europene.

Răspuns: B

45 Conform jurisprudenţei CEDO:

A. pentru a fi contrară art. 14 din Convenţie, discriminarea trebuie să se bazeze pe unul dintre criteriile enumerate limitativ în acest articol;

B. jurisprudenţa contradictorie nu poate, în nicio circumstanţă, da naştere unei discriminări în sensul art. 14 din Convenţie;

C. o discriminare constă în a trata în mod diferit, cu excepţia justificării obiective şi raţionale, persoane aflate în situaţii comparabile.

Răspuns: C

46 Potrivit jurisprudenţei CJUE, articolul 4 alin.(2) din Directiva 93/13/CEE a Consiliului din 5 aprilie 1993 privind clauzele abuzive în contractele încheiate cu consumatorii trebuie interpretat în sensul că termenii "obiectul principal al contractului":

A. acoperă întotdeauna o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute;

B. nu acoperă o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute decât în cazul în care se constată că respectiva clauză stabileşte o prestaţie esenţială a acestui contract care, ca atare, îl caracterizează;

C. nu acoperă niciodată o clauză cuprinsă într-un contract de împrumut încheiat în monedă străină între un vânzător sau un furnizor şi un consumator şi care nu a făcut obiectul unei negocieri individuale, în temeiul căreia pentru calcularea ratelor împrumutului se aplică cursul de schimb la vânzare al acestei valute.

Răspuns: B

47 Potrivit jurisprudenţei CJUE, printre condiţiile în care un stat membru este obligat să repare prejudiciul cauzat unei persoane particulare, prin încălcarea dreptului Uniunii Europene care îi este imputabilă, atunci când încălcarea în cauză decurge dintr-o hotărâre a unei instanţe de ultim grad de jurisdicţie, se numără:

A. condiţia ca încălcarea să fie suficient de gravă;

B. condiţia ca, pentru încălcarea respectivă, judecătorii care au produs-o să fi fost sancţionaţi anterior;

C. condiţia ca încălcarea să se fi produs în mai multe cauze similare.

Răspuns: A

48 Potrivit jurisprudenţei CJUE, o cerere pentru pronunţarea unei hotărâri preliminare în interpretare, conform art. 267 TFUE, va fi declarată inadmisibilă:

A. atunci când instanţa naţională care solicită pronunţarea hotărârii preliminare a ridicat din oficiu problema de interpretare a dreptului Uniunii Europene, iar părţile s-au opus sesizării CJUE;

B. atunci când interpretarea dreptului Uniunii Europene solicitată de instanţa naţională nu are nicio legătură cu realitatea sau cu obiectul acţiunii principale;

C. atunci când instanţa naţională care solicită pronunţarea hotărârii preliminare a cenzurat, în prealabil, întrebările formulate de părţi.

Răspuns: B

49 Potrivit jurisprudenţei CJUE, dispoziţiile art. 1 şi art. 2 alin.(1) şi alin.(2) lit.a) din Directiva 2000/78 a Consiliului din 27 noiembrie 2000 de creare a unui cadru general în favoarea egalităţii de tratament în ceea ce priveşte încadrarea în muncă şi ocuparea forţei de muncă, trebuie interpretate în sensul că:

A. interzicerea discriminării directe este limitată la persoanele care au ele însele un handicap;

B. interzicerea discriminării directe este limitată la persoanele care au un handicap locomotor;

C. interzicerea discriminării directe nu este limitată la persoanele care au ele însele un handicap.

Răspuns: C

50 Articolul 183 din Directiva 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată trebuie interpretat în sensul că se opune ca o persoană impozabilă care a solicitat rambursarea excedentului de taxă pe valoarea adăugată achitată în amonte din taxa pe valoarea adăugată pe care o datorează să nu poată obţine din partea administraţiei fiscale a unui stat membru dobânzi de întârziere aferente rambursării efectuate tardiv de această administraţie pentru o perioadă în care erau în vigoare acte administrative care excludeau rambursarea şi care au fost anulate ulterior printr-o decizie judecătorească, potrivit hotărârii CJUE din cauza:

A. BCR Leasing IFN;

B. Gran Via Moineşti;

C. Rafinăria Steaua Română.

Răspuns: C